

समर्थं लि० सम्+कर्ष-यच् । १शक्ते २हिते च व्यमरः ।

सम्यगर्थः प्रा० सं० । १प्रज्ञाभीष्टे पु० । सङ्गतोऽर्थो
यस्य प्रा० सं० । "समर्थः पदविधिः" पा० परिभाषिते
सङ्गतार्थे समवायो समासशब्दे दृश्यम् ।

समर्थनं न० सम्+यर्थ-ल्युट् । इदमित्यनेवेति निश्चयहेतुः
पन्थामेन निश्चायकत्वापारभेदे व्यमरः । युच् । तत्र, अश-
क्तोऽध्यवसाये च स्त्री । [तरि देवादौ व्यमरः ।

समर्द्धकं लि० समर्द्धयति सम्+धृ-ष्वल् । इदकवदा-
समर्थ्याद् लि० सङ्ग मर्थादया सङ्गस्य सः । १हीमायुते
२समीपे पु० मेरिड० ।

समलं न० सम्यक् सज्जम् । १विद्यायां शब्दच० । सङ्ग मनेन
सङ्गस्य सः । २कलुषे लि० त्रिका० । [वतरण्योपाने ।
समवतारं पु० समवतार्यतेऽनेन सम्+अव+त-वञ् । लला-
समवर्त्तिन् पु० सम वर्त्तते दृढ-णिनि । १यमे धर्मराजे
व्यमरः । २सर्वत्र समभावेन वर्त्तिमि लि० ।

समवकारं पु० सम्+यव+कृ-वाधारे णञ् । नाटकभेदे
सा० द० उक्तो यथा

"दृढं समवकारे तु स्वातं देवाह्वयवम् । सम्यो
निर्विमर्शस्तु त्रयोऽङ्गास्तत्र चादिमे । सम्यो द्वावन्त्य-
लोक्तददेक एको भवेत् पुनः । नायका द्वादशोदात्ताः
प्रख्याता देवदानवाः । फलं पृथक् पृथक् तेषां वीर-
सुखोऽखिलो रसः । दृढवो मन्दकौगिक्यो नात्र विन्दु
प्रवेशको । वीर्यहानि च तत्र सुयेषाचार्भ त्रयोदश ।
गायत्र्युष्णिग्सुखान्तल जन्दांसि विविधानि च । लि-
ङ्गकारश्चकपटः कायं वायं त्रिविधः । यस्तु द्वादश-
नाटोभिनिष्ठायां प्रथमाङ्गम् । द्वितीयेऽङ्गे च त्रि-
भिर्हीमात्मके हतीयके । नाटिका षटिकादयश्च्यते ।
विन्दुप्रवेशको च नाटकोक्तावपि नेह विभातस्त्री । तत्र
धर्माधिक्यमैकविधः शृङ्गारः कपटः पुनः । आभाषिकः
कलिसम्य देवजो विद्वन् पुनः । अचेतनेचेतने च चेतना-
चेतनौ कृतः । तत्र यास्याविरोधेन कृतो धर्मशृङ्गारः
कर्षकाभाषकत्वितः सर्वशृङ्गारः । प्रहसनशृङ्गारः
कामशृङ्गारः । तत्र कामशृङ्गारः प्रथमाङ्ग एव । अन्य-
योस्तु न नियम इत्याहुः । चेतनाचेतना गजादयः ।
समवकीर्यन्ते बहवोऽप्यौ अकिञ्चित् समवकारः । यथा
समुद्रमन्थनम् ।

समवायं पु० सम्+यव-वञ्-वच् । १समूहे व्यमरः २से-
वने न्यायोक्ते नित्यद्रव्यादिषु जात्यादीनां संवन्धभेदे च

"घटादीनां कृपाणादौ द्रव्येषु गुणकर्मणोः । तेषु जातेषु

सम्बन्धः समवायः प्रकीर्तितः भाषा०" समवायं दर्शयति ।

घटादीनामिति अवयवावयविनोः जातिव्यक्त्योर्गुणगु-

णिनोः क्रियाक्रियावतो नित्यद्रव्यविशेषयोश्च यः सम्बन्धः

स स समवायः, समवायत्वं नित्यसम्बन्धत्वं तत्र प्रमाणन्तु

गुण क्रियादिविशिष्टबुद्धिविशेषणविशेष्यसम्बन्धविषया वि-

शिष्टबुद्धित्वात् इत्यनुमाने संयोगादिबाधात् समवाय-

सिद्धिः । न च स्वरूपसम्बन्धेन सिद्धसाधनम् अर्थान्तरं

वा, अतस्तत्त्वहृपाणां सम्बन्धत्वकल्पने गौरवात् लाघवा-

देकसमवायसिद्धिः । न च समवायस्यैकत्वे वायौ रूप-

वत्तावुद्भिप्रसङ्गः तत्र रूपसमवायसत्त्वेऽपि कृपाभावात् ।

न चेवम् अभावस्य वैशिष्ट्यं सम्बन्धान्तरं सिध्येदिति

वाच्यं तस्य नित्यत्वे भूतत्वे घटानयनानन्तरमपि घटा-

भावबुद्धिप्रसङ्गात् घटाभावसम्बन्धस्य तत्र सत्त्वात् तस्य

नित्यत्वात् अन्यथा देशान्तरेऽपि तत्प्रतीतिर्न स्यात् वै-

शिष्टस्य च तत्र सत्त्वात्, मम तु मते घटे पाकरक्तता-

दशायां श्यामरूपस्य नष्टत्वाच्च तदन्तावुद्भिः । वैशिष्ट्यव्या-

नित्यत्वे त्वनन्तवैशिष्ट्यकल्पने तत्रैव गौरवम् इत्यस्य

तत्तत्काचीनतत्तद्भूतत्वादिकं तत्तद्भावानां सम्बन्धः" ।

अयुतसिद्धयोः सम्बन्धः स इति वैशेषिकाः स च सम्बन्धो

नाना नित्यचेति नव्यनैयायिकाः प्राभाकराश्चाहुः ।

समवायश्च प्रत्यक्षः "प्रत्यक्षं समवायस्य विशेषणतया भवेत्"

भाषा० । अतोन्द्रियोऽनुमेयचेति वैशेषिकाः, स्वरूपस्यैव

सम्बन्धत्वोपपत्तेः समवायो न पदार्थान्तरमिति भाट्टाः ।

समवायिजनकं न० कारणभेदे "यत् समवेतं कार्यं" भवति

त्रेयं तु समवायिजनकं तत् "समवायिकारणत्वं द्रव्यस्यैव

विद्येवम्" भाषा० । इदमेव उपादानकारणमिति सां-

ख्यवेदान्तिनश्चाहुः ।

समवायिन् लि० समवायोऽप्ययत्न । समवायसम्बन्धानुवोगिनि

यथा घटादीनां कृपाणादि गुणक्रियवोर्द्रव्याणि ।

समवेतं लि० सम्+यव-दण-क्त । १मिहिते २समूहान्विते

न्यायोक्तेन समवायसम्बन्धेन शस्यते च ।

समशनीयं पु० सम्यगशनाय विहिते स्वाधीपाके" तद्विधानादि सं० त०

मोभिर्नोक्तं यथा "शोभूते वा समशनीयं स्वाधीपाकं

कुर्वीत" यदि विवाहे यथादिना महानिशा भूता तदा

तत्परदिने सम्यगशनाय क्रियते इति सम्यगशनीयं

स्वाधीपाकं कुर्वीत" इति । तन्नोपविधानादि तत्र दृश्यम् ।